

Cât timp vorbesc

Ana Blandiana

Cu dinții strânși între vecii,
Orice cuvânt e o încredere
Pe linia frântă între cer și mine -
Vorbindu-ți, trebuie să fii.
Acolo-n munți, unde și brazii
Se prostern, jnepeni, pe pământ,
Și norii se preling pe piatră,
Bate-n vârtejuri un cuvânt.
Cu siguranță că al tău e
Tiranul sunet și afund,
Vacarmul sângelui mi-l pierde,
Dar brazii, norii îl aud.
Iubitul meu pe care nimeni
Nu l-a văzut decât în somn,
Tată cuvintelor din mine
Și peste nerostire domn,
Nesigur fiu
Născut din ruga
Pe care ți-o înalț,
Am obosit de-atâta cânt,
De-atâtea gânduri fără șir,
De-atâtea vorbe îngerești.
Ești fără milă,
Nu te văd, n-aud -
Cât timp vorbesc cu tine,
Ești.